

מיכל ביבר מציירת שיער, השיער מופיע בציוריה בוריאציות רבות. פעם פזור, פעם אסוף, פעם קלוע בצמה. המרחק ממנו מציירת מיכלאת השיער הוא קרוב מאד עד שיש הרגשה שהשיער חדל להיות שיער והופך לציור מופשט. הקירבה אל הנושא המצויר הן הפיזית והן הנפשית עומדת בניגוד למעשה ההסתרה וההתחבאות שבציורים. באף אחד מהם לא מופיעים פני האנשים שהם בעלי שיער וכך הופך השיער לכעין מסך או וילון המסתיר יותר ממה שהוא חושף. השיער ניתפס כקישוט לגוף כשהוא צומח מהראש דבר המעורר תחושה לא נעימה כשהוא נפרד ממנו כמו למשל על רצפת המספרה. השיער ניתפס גם כסמל לכוח וחיות אם נזכור את שמשון התנ"כי שאובדן שיערו סימל את קיצו הקרב ואובדן כוחו.

מה מסתיר השיער שציירה מיכל ביבר?

אולי את הרצון לצייר קירבה אך להישאר מאחורי מסך מוגן או אולי את החשש מפני אובדנו או את הרצון לצייר ציור מופשט כשהשיער משמש כעין "תירוץ" ריאליסטי.